

Tako so rekli stari Rimljani in to velja še današnji dan.

Zopet smo v bojnem vrtincu, ki je objel ves svet in s starimi bi morali tudi mi danes reči, da so muze popolnoma utihle.

Toda zdi se nam, da potrebuje ta rek starih dopolnila. Vojska, pogledana iz kulturnega stališča, je nekaj studenec novih idej in novih naziranj. Vojska ne rodi samo zgodovinarju mnogo gradiva, da opiše zunanjo sliko bojev, in njih potek in sklep miru, vojska rodi vsakemu kulturnemu delavcu premnogo snovi, da iz nje črpa desetletja in stoletja, ko sodeluje pri razvoju in napredku kulture.

Kakor preustvarja vojska posameznega človeka, posebno onega, ki je okusil življenje v strelskem jarku, tako preustvarja cel narod, pre-nareja celo kulturo.

Kako vpliva vojska na posameznika?

Bolj kot vsak dogodek, vsaka nesreča mirnega časa budi vojska v vsakem posamezniku sočutje do brata. Sebičnost se taja, ljubezen do bližnjega raste in se utrjuje. Dnevna poročila o darovih ljubezni nam to živo izpričujejo. Ako pa še pregledamo vrsto darovalcev, ne samo vrste nabiralcev, vidimo, da cvete sočutje do trpečega brata, usmiljenje in ljubezen ravno v nižjih vrstah naše družbe, ravno na temeljih naše družabne organizacije.

In v prid pride zopet tistemu, ki je temelj naše vojaške organizacije: našemu vojaku-prostaku.

Bolj kot vsak dogodek v mirnem času kaže vojska slabost posameznika nasproti organizirani celoti, oziroma moč disciplinirane organizacije. Posamezni poedinec ne pomeni nič, organizirana in disciplinirana skupina doseže vse. Njen uspeh je tem večji, čim boljša je organizacija in čim trdnejša je disciplina.

Celi svet občuduje moč nemške armade. Tudi njeni nasprotniki! In kaj jo tako izvanredno odlikuje v primeri z armadami drugih narodov?

Vojaki, ki se vračajo iz bojišča, pravijo: disciplina (red) je vzorna.

Vojska prepriča slehernega, da se mora posameznik ali cela skupina — če treba — tudi žrtvovati skupnemu cilju cele armade. Vsak osebni ozir, ozir na lastno zdravje in tudi na lastno življenje mora popolnoma izginiti in se žrtvovati namenu cele skupine.

V mirnem času smo vedno slišali osebne ozire: „Ja z moram predvsem gledati na se; Bog je najprej sebi brado ustvaril“ i. t. d. To je bila glavna ovira socijalne organizacije.

Vojska bo v tem oziru posameznika in družbo preustrojila. Po vojski prerojeni človek bo bolj prešel od sebičnosti (egoizma) k združenju ali altruizmu, od osebnega „jaz“ v družbo, v socijalno organizacijo.

Vojska vzgaja našo družbo za novo kulturno dobo: popolno socializacijo človeške družbe. Korenine so pognale v zadnjih desetletjih, po vojski pa bode vzrastlo mogočno drevo.

Doslej že smo imeli na kmetih socijalne organizacije in tudi med delavci. Tu in tam so dosegle lepe uspehe, večinoma pa so se morale boriti z največjo oviro: z osebnimi oziri, oziri na „jaz“ pri članstvu in vodstvu.

Ko se vrnejo naši v ognju prerojeni vojaki domov, ko se znovič poprimejo socijalne samopomoči, bodo očistili tudi vso družbo od zastarelega gesla: on je rekel, in amen!

V novi družbi bo vsak samostojno mislil, samostojno sodil, pa tudi samostojno odločeval v zboru enakih tovarišev.

Na kmetih bo vzcvetel združni dah z novo močjo, vzrastle bodo krepke produktivne denarje in prodajalne zadruge. Bolj kot kedaj poprej bo hotel naš kmet spraviti svoj pridelek konsumentu (kupcu) s a m v roke in s a m shraniti dobiček svojih rok, ker ga je ravno vojska prepričala, kako špekulirajte dvigajo cene.

Isto se je prepričal tudi konsument, delavec, obrtnik in uradnik. Tudi ti-le se bodejo združili in njihova društva bodo delala roko v roki z društvi kmetov.

Kakor delajo ljudske mase roko v roko v boju, tako bodo tudi delale, ko izidejo preizkušene iz boja, roko v roko v novi socializirani družbi, kjer bo vzrastla moč malega človeka nasproti zgodovinski in in gmotni moči.

Oklic kmetovalcem!

Ne pustite trohice zemljišča neporabljenega! — Sadite rani krompir in rano zelenjad!

Poljedelski minister obrnil se je do kmetovalcev z oklicem, ki se glasi:

Z velikim trudom ste s pomočjo neumornega dela starčkov, žensk in otrok lansko žetev pod streho spravili in mnogo težko ste morali prestati, predno ste meseno setev opravili. Sloga in spravljenost prinesla je onim posestvom pomoč, ki so bile brez gospodarjevega vodstva. Vojska je vzela najmočnejše moči. Po preteku zime čaka kmetovalce spomladi zopet navadno delo setve, naloga, koje rešitev letos marsikomu dela preglavice in skrb.

Od letošnjega pomladanskega dela je več odvisno ko v letih mira. Moč armade in zaupljivost prebivalstva ste odvisni od žetve kmetovalcev. Mnogi stotisoči, ki so druga leta doma sadili in sjali, poklicani so pod orožje. Dvojna in še večkratna teža je vašim ramam naložena, ki ste ostali doma.

Pred vsem je potrebno, da se vsak košček zemlje izrablji; še tako majhen naj ne ostane neizrabljen. Praba — katero so izkušeni kmetovalci že davno opustili — mora letos docela izginiti. Vsak košček njivice, vsak vrt, vsaka fratica v gozdu mora se izrabiti ali se naj da v najem ali proti deležu pri žetvi, ako je posestnik ne zamore sam obdelovati. Sade ali seje se naj take rastline, ki služijo nam neposredno v živež. Jara pšenica in jara rž, ki ne obljubite povsodi popolno žetev, zahtevate zemljo, ki je za nji posebno ugodna, primerno podnebje (klima) ter rano setev. Ako ti-le predpogoji niso dani, naj se seje v prvi vrsti ječmen in oves, ki se ja sedaj tudi rabita za pečenje kruha. Posebne pozornosti sta vredna fižol in grah, ki ne zahtevata posebno dobre zemlje.

Njive, na katerih se zaradi sposobnosti zemlje in podnebja zamore pridelovati zelenjad (Gemüse), naj se kolikor mogoče zasade ali posejajo z ranim krompirjem in s zelenjadjo da se še pred pravo žetvijo nekaj pridelala. Posebno na njivi, ki je namenjena za pridelavo tudi naših naj bi na te sadeže svojo posebno pozornost obračali.

Jako važno je pravo obdelovanje domačih vrtov; z gnojnih gred se lahko že rano dobivljajo sadike, ki se presade na razsežnejše prostore. Zelenjad uspeva pri količkajšni skrbi (namakanje) prav naglo in služi nam prej v živež, kot ga dajo druge rastline.

Nadalje zadeva ministrov oklic saditev sladkorne repe. Ker se s to v naših krajih skoraj nikdo ne peča, preidemo ministrove tozadevne nasvete.

Minister potem dalje svetuje: Bodite varčni s semenom. Sejte enakomerno, ne pregosto, ne prerediti! Kdor ima ali si zamore izposoditi sejalni stroj, (Drillmaschine), naj seje le s tem. Dokler traja setev, ta stroj ne sme niti eden dan počivati temuč rabiti, kjer se le da. Zapomnite si kmetovalčevo pravilo, ki veli: Dobro gnojiti, vestno preorati in prevlačiti in redko sjati!

Njive, na katerih se pridelujejo krmila za živino, naj se v to svrhu le toliko rabijo, kolikor je neobhodno potrebno. Posebno take, ki vržejo le slab pridelek, imajo se preorati in primerno pripraviti za setev takih razslin, ki služijo ljudem v živež!

Prideluje jo naj se tudi — kjer je mogoče — take rastline, iz kojih dobivljamo olje, n. pr. rips. Olje se lahko porabi v kuhinji v zabelo jedi, rastline kot take dajejo živini, prga pa svinjam tečno pičo. Ker se je nam dovoz olja iz inozemstva zabranil, bode nam doma pridelano povoljno prijalo.

Pridelujte, kjer okolščine pripuščajo, tudi konoplje in lan, da bode tozadevna industrija lahko iz domačih krajev potrebne vlaknine Faserstoffe dobivljala. Mnogo je krajev, kjer je pridelovanje teh rastlin še v dobrem spominu in toraj isto prav lahko spet oživi. Marsikateremu pretečemu pomanjkanje v tem oziru bode na ta način lahko opomoci.

Kmetovalci avstrijski! Vpoštevajte nasvete deželnih korporacij in zadrug, ki imajo nalogo vam z nasveti in tudi dejanski

pomagati! Bodite radovoljno poslušni tozadevnim komisijam, ki so z najvišjim pooblastilom poklicane, da čuvajo nad povoljnimi obdelovanjem zemljišč! Izpolnjujte zvesto dolžnosti vašega stanu, ki se imenuje hranitelj države, in Bog oče bode Vašo setev blagoslovil!

Poizvedovalno mesto za nasad zelenjave in krompirja. Od namestništva ustanovljeno poizvedovalno mesto za nasad zelenjave in krompirja, koje vodstvo se je poverilo strokovnemu učitelju gospodu Otonu Brüdners je že pričelo s svojim delovanjem v Gradcu Burgg. 2 in s podajajo tam o tozadevnih vprašanjih med uradnimi urami od 8. do 12. ure dopoldne vsakomur brezplačna pojasnila. C. kr. stajersko namestništvo. Gradec, dne 9. marca 1915.

Gospodarske stvari.

Priteg beguncev za poljedelska dela.

10/551/1/1915. 22. februarja 1915. C. kr. ministerstvo za notranje stvari se je vsled odloka z dne 16. februarja 1915, št. 7554, pri seji, ki je bila tamkaj dne 15. februarja 1915, dogovorilo s zastopniki posameznih deželnih davskih izkazovalnic o vprašanju, ali se naj pritegnejo begunci k poljedelskim delom, zjedini-lo glede sledečih načel:

1. Za nabiranje v posameznih barakah za naseljevanje beguncev se pripuščajo načeloma samo legitimirani zastopniki posameznih deželnih delavskih izkazovalnic in c. kr. poljedelske družbe na Dunaju. Osebe, ki jih pošiljajo na dotična mesta za nabiranje, morajo imeti posebne izkaznice s fotografijo, katere mora poveriti pol. oblast. Vsa pri nabiranju beguncev kot poljedelskih delavcev vdeležena mesta in posamezne osebe, bi se morale torej posluževati posredovanja deželne delavske izkazovalnice kraja dela ali c. kr. poljedelske zadruge na Dunaju, kolikor ne pride za to v poštev oskrbovanje po t. 7.

2. Nabiranje v naselbinskih kolibah se sme vršiti samo na podlagi učinkovitih pogodb pri navzočnosti uradnika uprave kolib, ki pozna jezik, kateri mora beguncem natančno razložiti tekst obrazca pogodbe, pogojev plače in dela. Vsako pogodbo mora biti podpisano v dveh izdelavec pismeno oziroma z ročnim znamenjem in mora biti na nji pristavek prisotvnjčega uradnika kolibe, da se je pogodba sklenila v njegovi navzočnosti po natančni razložitvi vsebine.

3. Sklenjenje pogodbe se mora zaznamovati za vsakega posameznega delavca v kolibnem katastrovem listu, ki je izdan za njega. Begunec, ki se je enkrat zavezal s sklenjeno pogodbo, ne sme podpisati nobene nadaljne pogodbe več, mora ostati v naselbinski kolibi do v pogodbi določenega dneva nastopa službe in tamkaj pričakovati napotjenja. Uprava barake ima na to posebno paziti, da se izogne vsake možnosti dvakratnega posredovanja, ki bi bilo skrajno škodljivo v interesu poljedelskih producentov.

4. V zdravstvenom oziru se morajo izpolnjevati sledeči pogoji:

a) Begunci morajo biti iz neokuženih kolib in se morajo pod zdravniškim nadzorstvom v kopeli popolnoma očistiti; njihove stvari se morajo razkužiti. Begunci se morajo potem v posebni kolibi ali v posebnem poslopu osamotiti za dobo gnezditve (inkubacije) kužne bolezni, ki pride v poštev in zdravniško nadzorovati. Zdravniško nadzorovanje se ne sme omejiti samo na vprašanje o zdravstvenem stanju; pri nadzorovanih mora tudi zanesljivo osobe vsak dan temperaturo meriti. Nadalje se mora pri koleri, griži (desenteriji), trebušnem legarju (ali paratifau) poizvedeti bakteriološki izvid odpadkov, pri davici izločila sluznic, v nosu in v grlu kakor tudi tonzilov in pri povratnem legarju izvid krvi nadzorovancev. Po preteku opazovalne dobe, oziroma neposredno, predno zapustijo begunci tabor, se morajo na novo očistiti (mrčes pokončati) in njihovi efekti na novo vspešno razkužiti.

Ako se pritegnejo begunci iz tabora, v katerem se do takrat ni pojavil nobeden slučaj pegastega legarja in v katerem bivališče ni trajalo celih treh tednov, je osamotilo določiti načeloma na tri tedne. Po dotičnem čiščenju in razokuženju ne smejo več stopiti v kolibo, v

kateri so stanovali in ne več v dotiko priti z drugimi stanovniki v taboru. Begunci, ki v zadnjem času niso bili s vseh cepljeni, proti osepnicam ali niso bili zopet cepljeni si morajo pri nastopu osamotbe oziroma pred njihovim odhodom dati kože nastavit.

b) Preiskovanje, ki se vrši neposredno pred odpotovanjem, ne sme dati povoda nobenemu zdravstvenemu pomisleku.

c) Begunci se morajo na kraju dela nastaniti tako, da so ločeni od drugih oseb, se morajo pri prihodu glede svojega zdravstvenega stanja zdravniško preiskati in perijodično nadzorovati.

d) Občine delovnega kraja kakor tudi pristojna politična oblast I. instance se morajo obvestiti o prihodu beguncev in se mora zagotoviti zdravniško nadzorovanje zdravstvenega stanja za dobo inkubacije kužne bolezni, ki pride v poštev. Na vsak način je na delovnem mestu na primeren način v naprej skrbeti za zdravniško pomoč in zdravljenje.

5. Nabiralno mesto prevzame napram upravi kolib obveznost, da se delavci pri nehanju delovne pogodbe z nabiralnim transportom odpravijo nazaj v naselbno kolibo, iz katere so se delavci vzeli, ako se do takrat ni dovolila popolnoma prosta vrnitev v Galicijo. Uprave taborov morajo v ta namen voditi posebne kartaste o izvršenih posredovanjih in odvozih, jih tekoče v razvidnosti imeti in do 10. maja t. l. potom političnih oblastev predložiti v informacijo ministerstva.

6. Posamezna deželna posredovanja mesta za delo so zaznamovala svojo pričakovano potrebo na sledeč način:

Češko 3000, Štajersko 1200, Moravsko 1500, c. kr. poljedelska družba na Dunaju 5000, Koroško 200; ostala mesta so označila svoje pričakovano povpraševanje malenkostno, kolikor ne pokrijejo svoje potrebe po c. kr. poljedelski družbi.

Da se kolikor mogoče zabranijo navskrižja med posameznimi posredovalnimi mesti pri eni in isti naselbi, se odredi sledeče:

Deželna posredovalna organizacija v prvi vrsti v naselbini deželno posredovalno mesto za delo za Štajersko v naselbini v Lippitzu, c. kr. poljedelska družba v prvi vrsti v naselbini kolibi v Wolfsbergu. Naselbina kolib v Gründu je kot nadomestni rezervoar za nabiranje na razpolago prvi vrsti deželnemu posredovalnemu mestu za delo v Brnu, v drugi vrsti trem po prej imenovanim mestom. Ostala deželna posredovalna mesta za delo, ki so navedla svoje pričakovane potrebe kot majhno, morejo, kolikor se potrebne delavske moči ne morejo naročiti za polje svojega delovanja po t. 7, nabirati begunce v vsaki obstoječih kolibnih naselbin.

Da se kolikor mogoče ohrani že obstoječe zveze med delodajalci in sezonskimi delavci iz prejšnjih let, je pridržano vsakemu nabiralnih mest, da nabirajo tudi črez one naselbine, ki so jim na razpolago po predstojećem one delavce iz vseh drugih naselbin in posredujejo za službo pri tistih, za katere so že posredovala ta mesta oziroma njihove podorganizacije v dotičnem upravnem okolišu prejšnja leta, pri istem delodajalcu.

7. Glede onih beguncev, ki so nastanjeni na državne stroške, ne v naselbinah, ampak v občinah, se pripomni, da se bode moralo za iste posredovati na primeren način v občini, oziroma v dotičnem okraju, za pokritje lokalne poljedelske potrebe delavcev in da se mora ta naloga poveriti žetvenim komisijam, okrajnim izkazovalnim mestom za delo ali okrajnim delovnim uradom. One begunce, ki se ne jemljejo za neposredno lokalno potrebo občine ali okraja, lahko nabirajo deželna izkazovalna mesta za delo.

Pri tem bode morala po stanju slučajja občinsko predstojništvo ali politična oblast I. instance izpolnjevati naloge, ki so po predstojećem naložene upravi kolib. Na delovnih mestih nastanjeni begunci iz občin beguncev nimajo za čas, ko imajo delo, nikake pravice do podpor. Pripomni se, da mora uprava kolib ravno tako kakor politične oblasti I. instance oziroma občinska predstojništva pri občinah beguncev z vso močjo delati na to, da se begunci, kolikor so kvalificirani in telesno sposobni za poljedelska dela, pritegnejo v tekočem letu v kolikor

mogoče veliki meri, da se zasigura pod sedanjimi okolnostmi posebno važno zagotovilo za poljedelsko pridelovanje.

Razne reči.

Javna zahvala velespošt. g. Ornigu, načelniku okrajn. zastopa ptujškega. Jaz podpisana Marija Krištofič se na tem mestu javno zahvaljujem p. n. gospodu Ornigu, kot načelniku okrajnega zastopa ptujškega, za človekoljubno in sočutno sredovanje v dosego dobitve odškodnine za bankovca, koje so mi nedavno miši skoraj dočista uničile. Potrdim, da sem danes dobila skoz gospoda Ornig-a vso vrednost dotičnih bankovcev v znesku 280 kron popolnoma izplačano ter položim v znak hvaležnosti — ker nisem imela v tej zadevi nikakoršnih stroškov — po nasvetu „Stajerca“ za „Rdeči križ“ mal znesek, ki naj priča o ljudomilosti našega blagega g. okrajnega načelnika. Marija Krištofič l. r., kočarica v Bukovih nižje Ptuja.

O ptujskih ces. kr. mladostrelcih. Dne 16. t. m. zvečer ob osmi uri vršila se je v veliki dvorani „nemškega doma“ v Ptujju slovesna zaprisega tukajšnjih mladostrelcev in onih od sv. Barbare v Halozah. Na drugem mestu je podan — vsaj v smislu — nagovor gosp. župana ptujškega, ki je prišel gotovo iz srca in segal v srca vseh navzočih.

V četrtek, 18. marca zvečer ob 9. uri dojde v Ptuj nj. ekscelencen general Rudolf E. plem. Chavanne kot višji nadzornik mladostrelskih oddelkov v spremstvu g. ritmojstra Arturja Paternolli. Na god sv. Jožefa, t. j. 19. t. m. vršila se bode inspekcija ob 1. uri popoldne in nato v spremstvu godbe odhod na ces. kr. vojaško streljišče.

Udeležili se bodo tega tudi ces. kr. mladostrelci od sv. Barbare v Halozah pod poveljstvom g. rezervnega poročnika Kersche. Prvemvodu (Zug) ptujskih mladostrelcev poveljuje g. lajtenant Waneck, drugemu pa g. lajtenant Melzer.

Opmnite še gre, da je bila pri slovesni zaprisegi navzoča tudi ptujška meščanska garda, ki je s svojo prisotnostjo slovesnost tem bolj povečala, ker so udje te korporacije večinoma odličnejši in že izkušeni možje, ki imajo biti mlajšemu zarodu v lep vzgled in posnemanje.

Vrnila se je pisca nagovora g. župana glede števila navzočih mladostrelcev sicer mala pomota — kajti bilo jih je 102 — a to ni velikega pomena, in mislim: tem več, tem bolje!

Čudno obnašanje pokazal je mariborski advokat dr. Koderman, ki je sedaj kot rezervni poročnik prideljen ces. in kr. pešpolku štev. 97. Opolnoči 10. do 11. marca prišel je v spremstvu nekega Verasa in Sturm-a v kavarno „Theresienhof“ v Mariboru. Ko se je po domači cesarski himni igrala tudi nemška cesarska himna, obsedel je Koderman ostentativno na svojem sedežu medtem ko so vsi drugi navzoči isto stojé poslušali in se — zgražili nad nedostojnim vedenjem tega „edinca“. Sedaj pa pristopi k dr. Kodermanu nek aktivni nadporočnik (Oberlajtenant) ter mu namigne, naj mu sledi iz sobane. Koderman je moral ubogati. Kar sta pa zunaj na hodniku imela, ni znano, toda prijetno gotovo ni bilo — vsaj za Kodermana ne. Morebiti se bode slišalo v kratkem še več kaj v tej zadevi.

Lepa „svinjarija“. Posestnik v Sodicih pri Ptujju, g. Franc Munda je te dni prodal svinjo za 438 goldinarjev in 10 krajcarjev ali 876 kron in 20 vinarjev. Tehtala je 313 kilogramov ali črez 5 $\frac{1}{2}$ starih centov. Sedaj še pa naj kdo poreče, da so slabi časi in da nas bojo Angleži izstradali. Kmetje, vzemite si to svinjo v zgled — ne mislim: za se — temuž za svojo gospodarstvo!

O ptujskih sejnih. Na dan 16. marca t. l. se je prignalo na tukajšnji konjski in govejski sejem 117 konj in 718 goved, na svinjski sejem dne 17. marca 780 svinj. Prihodnji konjski in govejski sejem bode 6. aprila in svinjski sejem dne 24. marca t. l.

Velika noč za naše vojake na bojišču. Velikonočni prazniki se bližajo ter najdejo naša vrla krđela po junaških, uspešnih bojih in po prestanih zimskih burjah še vedno čvrste tam na daljnih bojiščih, kjer se imajo boriti proti mnogoštevilnejšim sovražnikom. O božičnih praz-

nikih se nismo obrnili zastoj do naših cesarju zvestih in požrtvovalnih sodeželanov na zelenem Štajerskem. V stanu smo bili mnoga in krasna darila poslali našim zvrstnim boriteljem tje na bojno polje kot božična darila iz domovine. Sedaj pa velja naša prošnja za Veliko noč, za ta veseli spmonladanski praznik, ki bi naj prinesel našim vrlim junakom tudi nekaj veselja! Posebno se bi jim uslužili s smodkami, s svaljčicami (cigaretami), ter s cigaretnim in pipnim tobakom, nadalje tudi s žganjem (ne šnopsom!), s šokolado in s izgotovljenem perilom iz platna. Dopošiljatev izvrši se gotovo in zanesljivo, ker izročijo darovano blago svojim bodočim tovarišem na bojišču nadomestni oddelki, ki ga vzamejo iz domovine seboj na pot in sicer samo oddelki domačih regimentov. Dotični dogovori so že končani. Vsa darila naj se vpošljejo vojnemu oskrbovalnemu uradu ces. in kr. vojnega ministerstva za Štajersko v Gradcu, Sporgasse štev. 29 (an das Kriegsfürsorgeamt des k. u. k. Kriegsministeriums für das Herzogtum Steiermark in Graz, Sporgasse Nr. 29) ali za Spodnje Štajersko „an die Zweigstelle des Kriegsfürsorgeamtes des k. u. k. Kriegsministeriums in Marburg a. d. Dr.

Prošnja k Bogu. V koroškem listu „Bauernzeitung“ našel sem sledečo mično pesmico:

A Bitt' am liab'n Herrgott!

Von Adolf Schimann.

Grundgütig'r Herrgott
i bitt' di recht schön,
lass' dennart mei' Bitt'
in d' Wirkli'keit geh'n;
dös Mord'n, dös Schiass'n,
dös Völk'rv'rderb'n,
dös Jamm'r'n und Woana,
dös oa'same Sterb'n
von all'n den Taus'nd
am Feld vo' d'r Ehr',
dös greift an ins Herz 'nein,
is z' d'rhalt'n nit mehr.
I wissat a Mitt'l,
gar war's af amal,
und hin war's all's Elend,
all' Not und all' Qual.
Dei' Allmacht is mächt'l,
dei' Allmacht is gross,
schenk' mir vo d'rsel'b'n
a Stickerle bloss:
I schwür' D'r's, dass nach'r
d'r Krieg hat an Schluss
und Jub'l wird herrsch'n,
wo z'nacht war V'rdruss!

Nisem si mogel kaj, da bi ne podal to pesmico našim čitateljem v slovenščini, izvirai podobno v obliki in besedilu, vkolikor meni možno. Takaj je:

Prošnja do ljubega Boga!

Predobri Bog Oče,
Te prosim lepo,
Usliši mi prošnjo,
Naj spolni se to:
Da streljanje, klanje,
Ljudstev pogin,
Stokanje neha
Nešteti družin!
Smrt tisočeri
Na polju časti,
To stresa človeka
Do mozga kosti.
Jaz vedel bi sredstvo
Da bi nehalo vse:
Beda, trpljenje
Vse bridke solze.
Vsemoč 'maš mogočno,
Brezmejno vselaj,
Le samo en košček,
Bog, tiste mi daj!
Prisežem Ti resno,
Da konča se boj
In radost zavlada
Kjer prej bil je razdvoj.

Lukas Lavtar, ces. kr. šolski svetovalec in profesor na mariborskem učiteljišču je dne 9. t. m. po kratki toda mučni bolezni v Mariboru umrl v 69. letu svoje starosti. Pretežna večina sedanjih učiteljev na ljudskih šolah spodnje- in deloma tudi srednještajerskih je imela Lavtarja za svojega profesorja, o kojem zamore vsakdo